

VECKOBLADET

Utgivet av SFVBBiL

Utkommer fredagar

31:a årg. 2005

Fredag 1 april

2

Veckobladet

Så var det dags för det andra pappersnumret för året. Vi som arbetar med bladet känner stort stöd i det gensvar vi fått på det förra numret. Glada tillrop och ekonomiska bidrag har nått oss genom olika kanaler. Det gensvar vi fått gör att vi kan lova att fullfölja vårens provperiod med fyra trycka nummer och ett mindre VB på webben mellan de tryckta numren. Några bitar till behöver falla på plats för att vi skall kunna garantera en fortsättning efter provperioden men som sagt, det har börjat bra.

Flera har undrat så det bör nog sägas igen, under vårens provperiod är VB gratis för läsarna, några kostnader drabbar dock oss utgivare så ett ekonomiskt bidrag är aldrig fel.

Men till skillnad från VB:s tidigare liv så är det tryckta bladet inte allt.

<http://veckobladet.info>

är adressen som man skall komma ihåg om man vill ta del av våra små maskor i det stora nätet. Varje fredag finns där något nytt om inte påskhelger eller dylikt kommer i vägen.

Det politiska ungdomsfifflet

Åter har det avslöjats oegentligheter i politiska ungdomsförbunds redovisning av aktivitet och medlemstal. Vi minns ett antal tidigare fall. Det brukar inte bli så mycket av det hela. Det är en besvärlig och känslig materia att gräva i, det handlar inte om särskilt mycket pengar och det finns många befästa intressen kring det existerande systemet.

Denna gång startade det med SSU och har kommit att räknas in bland de affärer som används mot regeringspartiet. Men det var inte massmedierna som började gräva utan den statliga ungdomsstyrelsen som slog larm. Det kan på goda grunder förmodas att tipset kom från den förlorade falangen i SSU. Vinnarna hade ju segret tack vare upplåsta medlems- och därmed ombudssiffror i "sina" distrikt.

Sen spreds det över till andra partiets ungdomsförbund. Eftersom vi närmast känner för Ung Vänster begränsar vi här våra kommentarer dit.

Sydsvenskan har ju i reportage påvisat några märkliga ting. Klubbar har redovisat medlemstal som för insatta vänsterpolitiker på orten framstår som helt befängda. Vi betvivlar inte att Ung Vänster har en omfattande aktivitet i Malmö men vill allvarligt ifrågasätta uppgifterna om fem eller åtta bidragsberättigade aktiviteter om dagen, särskilt som vi har viss erfarenhet av den ordförande (Daniel Sestrajic) som intygar detta. Liksom av den v-ombudsman (Mikael Persson) som i egenskap av revisor garanterar distriktets medlems-siffror.

Beträffande dem finns det för övrigt en aspekt som Sydsvenskan inte tog upp. Liksom i fallet SSU handlar det inte enbart eller ens i första hand om pengar. Också Ung

Vänster har ju haft sina bittra maktstrider som kom till uttryck i den slutna extrakongressen. Som vanns av Skånefalangen under ledning av Ola Nilsson (han som gjorde diagram över vem i den gamla förbundstoppen som knulade med vem).

Ung Vänster är en självständig organisation men det finns av förklarliga skäl anledning för vänsterpartier och andra till vänster att bekväma sej. Allmänheten gör med rätta inte så stor skillnad mellan parti och ungdomsförbund. Olämpligheter hos det senare kan drabba vänsterpartiet och vänstern i stort.

En nyckelfråga är revisionen. Det tycks vara ett mönster i både SSU och Ung Vänster att tidigare ombudsmän där utses till revisorer sen de har avancerat i partihierarkin. I andra sammanhang där det handlar om offentliga bidrag krävs det auktoriserade revisorer. Även om det inte blir föreskrift om detta skulle vänstern kunna gå före och införa reformen. Det skulle allmänheten/väljarna säkert uppskatta. Ännu ett skäl är att partiet ekonomiskt bidrar till Ung Vänster på både distrikts- och lokalnivå.

Vad beträffar lokalnivån i Lund säger kommunstyrelsens ordförande Lennart Prytz (s), fortfarande enligt Sydsvenskan, att moderpartierna efter skrivierna 2000 lovade att hålla viss uppsikt över sina ungdomsförbund och deras offentliga uppdrag. Hur har den funktionen skötts inom vänsterpartiet i Lund?

En sista aspekt. Om myndigheternas granskning mot förmodan leder till hårdare krav på ungdomsförbunden, kan konsekvensen bli att Ung Vänster tappar betydliga offentliga bidrag. Och då måste väl partiet gå in och kompensera för bortfallet?

Homo homini lupus

Paul Wolfowitz, biträdande försvarsminister i Bushs regering, är föreslagen att efterträda Wolfensohn som chef för Världsbanken. The Times, London, beklagar att Wolfowitz demoniserats i stora delar av Europa medan han i själva verket "är en mer sofistikerad ande än många kritiker anser". The Economist oroar sig för att han är en "idealist, för inte säga utopist, vars karriär väglets av ett patos att sprida demokrati över världen".

Paul Wolfowitz hörde till den grupp neokonservativa som hade konceptet för "preemptive war" i skrivbordslådorna färdiga för användning "när tillfälle bjöds". En annan mindre känd sida hos denne man är att han, liksom flera av hans neokonservativa kolleger, lär vara discipel till filosofen Leo Strauss (1899-1973). Dennes filosofi anses innefatta en esoterisk lära med antika förebilder, särskilt Platon, men också med Nietzscheanska inslag.

Shadia Drury, professor i politisk teori i Saskatchewan, har under lång tid kritiskt analyserat Strauss' arbeten och verksamhet och hon hävdar att de bedrägerier och manipulationer som den nuvarande amerikanska regeringen använt sig av direkt härrör från Strauss' doktriner. Enligt hennes beskrivning finns det i Strauss' värld tre kategorier av människor. Några få visa män, ett betydligt större antal "gentlemen", och den stora vulgära massan.

De visa männen är hängivna den osminkade sanningen. De kan se verkligheten i vitögat utan att darra. De bekänner sig varken till Gud eller till några moraliska principer.

För gentlemanen är det de visa männen som skall ha den avgörande makten i samhället och liksom sina antika förebilder inser de nödvändigheten av hemlighetsfullhet och behovet av att använda lögn. Det sistnämnda med det ädla syftet att inte skada folks känslor men även för att förebygga repressalier mot eliten.

Naturligtvis är det de visa männen som skall ha den avgörande makten i samhället och liksom sina antika förebilder inser de nödvändigheten av hemlighetsfullhet och behovet av att använda lögn. Det sistnämnda med det ädla syftet att inte skada folks känslor men även för att förebygga repressalier mot eliten.

Strauss rättfärdigade användandet av bedrägerier med hänvisning till Platons "the noble lie" som han tydligen tolkade på sitt eget sätt. Vad Strauss ansåg om demokrati behöver man inte undra över.

Efter detta bidrag till demoniseringen av Wolfowitz med den beprövade metoden "guilt by association" kan man bara hoppas att denna "sofistikerade ande", om han nu blir tillsatt, börjar med att avskrivna u-ländernas skulder och sedan lägger med hela verksamheten. Men han får skynda sig. När den ekonomiska kolossen på lerfötter i Nordamerika brakar samman och dollarn sjunker som en sten, då blir de dollarnoterade u-landsskulderna praktiskt taget uttraderade och avskrivningarna knappast någon grandios gest att förgylla karriären med.

Erik Kågström

Vladimir Vysotskij

Kärlek & Vodka

Staffan Gerdmar, Per Lundahl och Röda Kapellet under musikalisk ledning av Joakim Casagrande.

Samtliga föreställningar:

Lördag 9 april kl 19.00 Månteatern, Bredgatan i Lund.

Onsdag 13 april kl 19, Djingis Khan, Lund

Söndag 1 maj kl 18, Folkets hus i Helsingborg

Torsdag 26 maj Landskrona teater

Söndag 12 juni Köpenhamn

Biljettbokning 046-14 64 01 eller erik.kagstrom@swipnet.se

Entré 100 kronor

Läs mer på sid 3

Pressgrannar

"När Vita huset planerade kriget mot Irak var Colin Powell och Tommy Franks till en början skeptiska till hur man skulle kunna få folk att gå med på att attackera ett land som inte hade något med 9/11 att göra."

Flamman 17.3. Är det Berlinmurens fall den 9 november som tidningen syftar på?

Påskan, politiken, produktivkrafterna, Persson & Prytz

Den påskvandring Åstorp-Tågarp som aviserades i förra numret av-gick enligt planerna, med vindskyddet rest inom tryggt synhåll från gatlyktorna i Billesholm. Under en kortare rast utspann sej en dialog ur vilken några fragment återges.

Lucifer: Ja, nu har världen länge nog fått klara sig utan våra inträngande analyser och kommentarer. Så har det heller inte gått så bra, t.ex. inte för vänsterpartiet eller regeringen. Så låt oss ta oss läget an som ledande politiska konsulter och spindoktorer. Och direkt på de svåraste uppgifterna. Regeringen Persson är illa ute. Kan vi ge den fem goda råd för att vinna nästa val?

Grr: Påsksolen värmer så skönt här i backslutningen, nyss såg vi de första tranorna, och så kommer du dragande med din gamla politik! Och varför just regeringen Persson? Är inte regeringen Prytz angelägnare för en lokal avisa som Veckobladet? Den kan behöva mer än fem råd, nu när det står klart att man missar bostadsmålet som enligt Mats Olsson (v) var en förutsättning för att vinna nästa kommunalval.

L: De problem regeringen Prytz kan ha är bagateller jämförda med regeringen Perssons. Lund går som smör i solen, får priser och första-placeringar på alla möjliga hederslistor – det är en fröjd att se. Det är så man tycker synd om det strävsamma paret Klette (fp) och Bergwall (c) med deras uppenbara argumentnöd. Visst var det väl patetiskt när de startade en stor kampanj på grundval av att Lund inte delade kostnaderna för Naturbussen med Malmö på grundval av invånarantalet i stället för sträckningens längd i kommunen! Den nuvarande politiska ledningen i Lund är den mest framgångsrika Lund har haft i mannaminne. Skattehöjningen satt fint tyckte jag, väl inpassad i tiden och glömd eller återtagen till nästa val. Herregud, det finns väl inte en vettig människa i stan som vill ha Klette-Bergwall i närheten av den kommunala makten igen.

G: Nänä, men du nämnde ju själv människans korta minne. Fast det som stjälpas på rödgröna i Lund är förstas den allmänna politiska konjunkturen, rikspolitiken, och där delar jag din bedömning att de rödgröna i Stockholm är illa ute och behöver dina råd. Så shoot, man, shoot!

L: Ja, låt oss sätta samman ett väl avväg knippe åtgärder som skulle kunna göra jobbet. Och det får väl bli en blandning av högt och

lågt. Vi kan väl ta argumentering- en efter hand men här är min lista.

I. Ta en folkomröstning om EU:s nya författning, gärna efter Storbritanniens så den kan ställas in.

II. Lägg ner 25 mindre ämbetsverk, rätt upp och ner. Det var Billström som nämnde besparings-möjligheten, men i grunden handlar det om att upprepa finansminister Thorssons insats på 1920-talet. Han är fortfarande populär för den.

III. Visa att regeringen har lite stake gentemot EU genom att införa egna alkoholinförslagsgränser och rädda samtidigt folkhälsan

IV. Släpp lös produktivkrafterna, låt oss återkomma till detaljerna.

V. Mer lag och ordning: civilanställ folk, kontorister och akademiker, till polisen så de vanliga poliserna kan släppas ut och göra nytta.

Några kommentarer?

G: En tidning berättade just om Öckerö utanför Göteborg. Där hade man för bara fyra år sen en folkomröstning som avvisade ett förslag att bygga bro till fastlandet. Nu har en stor majoritet i kommunstyrelsen sagt ja till samma bro. Vi har en tradition här i landet av att skita i folkomröstningar: minns den om högertrafiken och minns den om kärnkraften som i praktiken är satt ur spel trots symboloffret Barsebäck. Eftersom vi har den traditionen tycker jag inte vi ska ha folkomröstningar.

L: Till saken! Här gäller det inte moraliska eller etiska föreställningar och ideal, jag talar om hur man ska vinna ett val. Här behövs förresten inte vårt råd, Persson kommer att bli tvungen att ge med sig här och när han gör det blir det ingen prestigeförlust, tvärtom kommer han att prisas medan de borgerliga som fortfarande är emot kommer att sitta där med Svartepetter. Men det gäller att handla snabbt. Och när vi ändå talar om omprövningar så visst är det väl dags att börja se på kärnkraften med nya ögon med tanke på växt-huseffekten?

G: Mm. Jag som många andra har nog invaggats i säkerhet eftersom det inte har hänt något allvarligt på länge, men jag är fortfarande oklar om hälsoriskerna i samband med brytningen och dessutom är ju uranmalmen en tämligen ändlig resurs. Och den kalla fusionen har visst än en gång visats vara bluff. Men har du glömt vad vi sa från Linje 3? Vi sa att Sverige hade nog med vindkraft, vågkraft, solkraft och skogskraft för att bli självförsörjande på energi. Förutsatt förstas att vi förbjöd elfiltar och tog bort halva bilparken. Var finns de

visionerna idag? Titta förresten hur fint de där vita vindmöllorna står mot himlen därborta!

L: Det finns väl så mycket kärnvapen och uranförråd att det ska inte behöva brytas någon ny uran föreställer jag mig. Men visst har du rätt i att energihushållandet och alternivsökandet aldrig har tagits på allvar av vare sig statsmakter eller industri. Jag ber om ursäkt men jag återkommer till Max hamburgerlada i Lund. Där brinner året om, dygnet om, ett hundratal starka lampor och strålkastare. Man kan förmoda att koncernen abonnerar på en egen turbin i Harsprånget. Och på tal om vindmöllor: i Sverige byggde ABB en hemsk bamse nere vid Maglarp som i regel var sönder och som sen revs. Danskarna gjorde betydligt mindre vindmöllor och fick en livskraftig industrigren på det sättet och är väl nu världsledande på området. Det omskrutna svenska näringslivet är ofta tafatt och helt enkelt dåligt på affärer.

G: Die dumme Schweden, ack ja. Om detta hade redan Gustav Sundbärg mycket att säga i Emigrationsutredningen. Då balansrades och räddades emellertid situationen av våra geniala tekniker. Men nu? Saabarna går sönder och Telia lyckas inte återställa stormskadorna ens på två månader. Och vad gör dagens unga tekniska begåvningar? Enligt en larmrapport häromdagen utvecklar de dataspel och nya fräcka ringsignaler. Var det detta du menade med ditt tal om produktivkrafter?

L: Jag tror att många förväntar sig höra från oss att tiden är ur led. På tal om dataspel och ringsignaler är det omöjligt att inte kommentera regeringens och vänsterpartiets olyckliga linje med den nya upphovsrättslagen. Vad är det för talesmän vi har som rättar in sig i musikindustrins led, denna industri som har vadat i pengar och som nu inte kan stå ut med att tonåringar byter låtar? Likaså är regeringens linje i fråga om patent på datorprogram en vansinnig linje, det är att spela Microsoft i händerna. Friast möjliga utbyte av idéer är grunden för kreativitet och utveckling.

G: Som fri företagare i upphovsbranschen vet jag inte riktigt vad jag ska tycka. Jo, förresten, jag ska vara ideell och inte trångsynt individualistisk och egoistisk som så många är nuförtiden. Om författarna inte får någon royalty i framtiden får de väl göra som Bellman, sno ihop en smickervers till kungen eller Markus eller Percy. Mätte allmänintresset råda! Vet du, en mil åt det hållet (*pekar*), under en halvgammal likgiltig åker, finns den

finaste kaolinlera. 30–40 jobb skapas omgående och pappersindustrin kan köpa svensk råvara. Men hittills har exploateringen stoppats av några utflyttade mellanskiktare som väl inte vet hur en hederlig produktivkraft ser ut. Var vänsterpartiet står i frågan anar jag tyvärr efter vår distriktslednings modiga uppslutning i godsägare Åkessons kampfront mot flusspat-gruvan på Österlen för några år sen. Och regeringen låter ärenden av det slaget mala åravis i de juridiska instanserna. När ska vi få politiker som vågar köra över särintressena?

L: Javisst, där har vi det några konkreta exempel på vad som kan göras för att släppa loss produktivkrafterna och få mer folk i arbete. Ta det här med allmän uppsikt och övervakning. Om det fanns mer folk igång, om det bodde skolvaktmästare på skolorna så skulle underhållet bli bättre, och vi skulle slippa en massa vandalism och elände. Men OK, nu har vi talat om valvinnande förslag. Jag antar att du har en del andra, kanske mindre valvinnande?

G: Först ska vi väl avverka dina. Jag måste tyvärr underkänna ditt om polisen. Jag tror förvisso att lag och ordning är en valvinnande fråga men det stupar på förverkligandet. Med den nuvarande ordningen kan du fördubbla antalet poliser utan att det syns nämnvärt i statistiken. Unga poliser vill köra blåljus tills de blir tretti och sen tar de kompliktigt under resten av yrkeslivet, eller sitter på en expedition och bläddrar förstrött i papper eller datadokument. Det har jag lärt mej av ett stort antal nyare svenska polisromaner och av vår gamla kompis, polisforskaren Granér. Nej, inga mer pengar i det svarta hålet! Förresten består en stor del av brottsligheten, av tidningarna att döma, av bilinbrott för att stjäla stereoapparater, och det kan väl inte vara särskilt angeläget för ett bilfientligt parti att beivra. Då tror jag mer på Thorssons Geddesyxa, kommitté- eller myndighetsslakten. Som dock kolliderar med en koalitionsregerings behov av sinekurer. Jag tänker förstas på Matz Hammarströms (mp) djurskyddsmyndighet.

L: Generaldirektörerna ifråga ska naturligtvis sättas i disponibilitet, men i övrigt stå till arbetsmarknadens förfogande. Vad poliserna beträffar är det förstas i första hand en imagefråga: regeringen kan inte bara lämna lag- och ordning till folkpartiet och den där stridismajoren, Björklund hetar han väl. Att poliserna helst vill sitta och häcka på stationen har jag

Kärlek & Vodka

– en dramatisk sångföreställning med sånger av Vladimir Vysotskij

Vladimir Vysotskij var Bellman, Taube, Åkerström och Vreeswijk i en och samma person, fast på ryska. Han var skådespelare, poet och trubadur. Han brände sitt ljus i alla ändrar; Spelade stor teater i Moskva, drack ohejdat mycket vodka, skrev och framförde 800 sånger och levde ett kärleksfullt och hänsynslöst liv. När han dog 1980 följde 300 000 Moskva-bor honom till gravstenen. En rebell som hyllades av folket som hjälte. Han skrev sånger om livet; kärlek och hat, manlighet mot kvinnans list. Om människorna i utkanten av samhällskroppen; de enkla och utlämnade, mediokra tjuvar och bedagade prostituerade. Alla med hjärtlig distans och stor empati för svaghet och tillkortakommanden. Burleskt lyriskt och stenhårt sentimentalt!

I Kärlek & Vodka kommer vi till ett vodkasjapp i Moskva första majkvällen 1978. I lokalen finns två vinddrivna existenser vars liv rör sig kring vodkan, överlevnaden och försöket att hitta någon att dela livet med. In på sjappet väljer så småningom blåsorkestern vid lampfabrik 312, trötta efter en hel dags framföranden av Internationalen. De behöver nu lite värme för kroppen och vodka för själen. Ur denna osannolika samling män-

niskor uppstår kärleksfulla, hätska, gråtliga och berusade möten. Allt med hjälp av Vladimir Vysotskijs sånger.

Kärlek & Vodka framförs av Staffan Gerdmar och Per Lundahl tillsammans med blåsorkestern Röda Kapellet.

Gerdmar & Lundahl har arbetat med Vysotskijs sånger tillsammans under snart tio år i en föreställning som heter "Dom skjuter vargar!" Röda Kapellet är en välkänd amatörlåsorkester i Lund. När dessa två sammanhang mötte Vysotskijs sånger uppstod tycke och resulterade i denna mäktiga, finstämda, burleska och avgrundsdjupa föreställning.

aldrig tvekat om. Det vet väl alla att bibliotekarierna helst inte vill låna ut böcker och att läkare inte gärna vill ha med sjuka människor att göra. En universitetsinstitution är en idealisk arbetsplats när det är lov och man slipper studenterna, kan jag berätta.

G: Då var det bara folkhälsan kvar av de fem punkterna. Skål förresten! Jag hälsade nyss på en släkting i Mellansverige. Hon berättade att hon inte går på bolaget mer. Hon får levererat till dörren, viskyflaskor som kostar 250 kronor mot 400 annars. Av en driftig entreprenör som tar en tur med skåpbilen till Tyskland en gång i veckan. Jag tror inte man kan vinna hennes röst på strängare gränskontroller.

L: Jag har samma bild – det finns i dag ett finmaskigt nät av leverantörer av insmugglad tysk sprit. Men du har fel vad gäller sättet att se på det. Jag är övertygad om att samma människor som i dag använder sig av det nätet skulle se med lättnad på om den uppdrivna alkoholkonsumtionen kunde hållas tillbaka. Människor är inte så enkelspåriga, vi kan samtidigt tillägna oss konsumtionssamhällets alla produkter och inse att vi skulle må bättre utan en del av dem. Lutheranen, måttlighets-suparen, finns inom oss alla och det skulle politiken kunna ta fasta på, folkhälsan och skatteinkomsterna till fromma. En liten sup i en

skogsbacke så här i påsk ska dock ingen missunnas. Hejhop!

G: Jag har i alla fall punkterat de flesta av dina förslag. Men ge inte upp hoppet för det! Vi kan få en riktigtskojig regnbågsregering efter nästa val. Junilistan ställer upp, kommer förstås in i riksdan och blir ett slags motsvarighet till danska centrumdemokraterna. Naturligtvis går de i allians med s trots att rösterunderlaget till största delen är borgerligt. Kvinnolistan ställer upp, kommer förstås in i riksdan och är självklar i en vänsterregering. Miljöpartiet är ju redan klart i praktiken och i senaste Vänsterpress förespråkade regeringssamverkan med Murad Artin som sitter i partistyrelsens verkställande utskott. Karin Svensson Smith är förstås gjuten som kommunikationsminister, med huvuduppgift att leda omställningen till ett samhälle där bensinen kostar 25 kronor litern. Det stod 10.76 på macken vid Åstorp så det är en bit kvar men vi är på rätt väg. Då ska vi få en fin hämnd på alla som slog in på fel väg efter sjuttitalet.

L: Jo, också jag har klart för mig att bilismen är på väg ut. Det trodde jag förstås också på 1970-talet när Romklubben sa att oljan skulle ta slut. Skillnaden nu är att man inser att det handlar inte om att det inte finns en droppe att få tag i om tjugo år utan att den gradvis blir allt dyrare. Det har ju redan börjat och priset kan bara stiga. Däremot

Svar till Staffan J

Staffan Jacobson (SJ) gillar inte att jag skrivit ett "Program för en Frihetlig Vänster". Vi som inte tror på revolution ska nämligen inte få kalla oss frihetliga. Att säga emot honom på den punkten känns knappast meningsfullt. För i frågan om rätten att kalla sig vad man vill är det som SJ misstänker. Jag är nämligen ungefär lika anarkistisk som Alice i Underlandet när det gäller att använda orden på det sätt jag själv vill.

Men jag skall kommentera en del annat. Först har SJ fel när han tror att Vägval Vänster är en utbrytargrupp från Vänsterpartiet. Vi är en partipolitiskt obunden förening bestående av medlemmar i sex olika politiska partier och många partilösa. Föreningens enda syfte är att skapa mötesplatser för en bred och öppen vänster, genom en hemsida och ett antal brett sammansatta möten runt om i landet. Vi har som förening inget gemensamt politiskt program, så den text SJ kommenterar är bara min egen.

När det gäller invändningarna mot programtexten skall jag bara ta upp en punkt, men den är fundamental. Det gäller möjligheten att kombinera direkt deltagande demokrati med planhushållning. Detta är en dröm som närdes redan av bolsjevikerna efter den ryska revolutionen. All makt till sovjeterna var slagordet! Men ihop med så

är det ju tråkigt att du saknar insikter i bilsamhällets psykologiska mekanismer. Det är så att bilar ger en oerhörd frihets- och lyckokänsla och det har många människor upplevt. När våra bekanta och släktingar kunde köpa bil i början på 60-talet och göra en liten söndagsutflykt med campingbord och det hela så var det en källa till lycka. Och de som hade suttit och trängts på tåg i hela sitt liv satte nu icke frivilligt sin fot på ett tåg igen. Jag skulle alltså vilja att du blandade din hämndkänsla med ett litet inslag av inaktighet av den, ja sorg, som bilens tillbakagång kommer att innebära.

G: I helvete heller! Jag hoppas att mitt sista politiska uppdrag blir att sitta i en kommunal ransoneringskommitté som ska dela ut bensin till särskilt behövande. Vi ska avslå alla ansökningar. Alla!

L: OK, vi kommer nog inte längre där. Låt oss i stället kommentera det landskap vi vandrar genom: den nordvästskånska lantbruks- och industribygden. Det är dock klart med aktiva gruvor, och Höganäsbolaget har väl dragit sig tillbaka till järnsvampen. Och fransmännen tycks ha tagit över i Skromberga. Men landet lever, än ett tag. Såg du att böndernas Swedish Meat funderar på att skicka sina griskroppar till Tyskland för att få dem styckade? Det är fantastiskt med denna bonderörelse som i ena änden talar om att hela

kallad "vetenskaplig socialism"! Resultatet blev ett allsmäktigt parti, en centraliserad och byråkratisk statsmakt och i det långa loppet en allt sämre fungerande produktionsapparat. I Jugoslavien lyckades man i ett par decennier skapa en hyggligt fungerande arbetarstyrd marknadsekonomi. Men när inkomstskillnaderna och arbetslösheten blev för stora ingrep den federala staten och överlagrade en statlig planering. Då gick ekonomin i stå.

Jag har läst en av de två böcker SJ uppmanar oss att läsa, Cockshotts & Cottrells *Towards a new Socialism*. Den gav ingenting nytt, upprepade bara den sorts resonnement som bataljoner av akademiska socialister i både öst och väst förde före 1989. Boken väckte en del nostalgiska känslor, men det var också ganska plågsamt att läsa den. Det är som om författarna inte vill förstå varför planhushållningssystemet brakade samman.

Det går inte att få människor att verka som självständigt tänkande och skapande individer samtidigt som de skall utföra centralt framkalkylerade planer. Kapitalismen, systemet där människor med mycket kapital lever på andras arbete, kan förhoppningsvis avskaffas – med förnuft och i god reformistisk ordning. Men både staten, parlamentet och marknaden får vi nog leva med under överskådlig tid. Kanske inte så kul? Men alternativet är säkerligen värre.

Johan Lönnroth

landet måste leva och i andra agerar med en total likgiltighet för arbetstillfällen och levande landsbygd. Jag antar de väntar sig att golfnäringen ska bli den dominerande.

G: Med stöd förstås från vänsterpartiet som gjorde en strong insats för golfbanan vid Värpinge. Skåne har 65 golfbanor, den 66:e är snart klar utanför Landskrona och vid Hyby planeras visst en 72-hålar. Dock ser jag en konflikt torna upp sej. Jag har flera vänner som har gått över till den sunda stenålderskosten på sistone. Det handlar inte bara om nötter och ostron – man har hittat kjockenmöddingar från stenåldern med kopiösa mängder ostronskal – utan också om ett försvarligt inslag av oxfile. Och de bifiddjurens behov är stora. Då tror jag det är dags för en rörelse som predikar återgång till ursprunglig golf, som ju spelades på gropiga betesmarker, med enbart träklubbor, golfbyxor och caddies.

L: Jag har själv provat en del på det paleolitiska köket och det vill jag gärna rekommendera. Min tvekan gäller nog mera det hälso-mässiga – medellivslängden var väl rätt måttlig på den tiden. Och sen har jag också förstått att jordnötter inte ingår bland de tillåtna nöterna. Men visst, kombinationen extensiv boskapsskötsel och golfspel skulle kunna vara nåt. Tänk på Revingefältet som en gigantisk golfbana, med kilometer mellan hålen. Vi ses i klubbhuset!

VECKOBLADET c/o Göran Persson, Uardavägen D:85, 224 71 Lund. Tel 14 16 12. Utges av SFVBBiL. Bidrag insättes på pg 1 51 44 21-5. **Ansv utgivare:** Göran Persson. Hemsida: veckobladet.info Manus sändes till ovanstående adress el. epost till material@veckobladet.info. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Adressbyte: sänd epost till pren@veckobladet.info eller använd postens adressändringskort.

Hälsningar från Kenya

Då jag hörde den glada nyheten att Veckobladet åter var på banan tyckte jag det kunde vara på sin plats med en lägesrapport från Kenya.

Detta är min andra tur som s.k. jeepdoktor, via Rotary. Förra gången, 2001, var jag i Nandi Hills, ett höglandsområde med teodlingar och klimat som passar en nordbo. Nu befinner jag mig i Siaya, lite längre söderut och här är klimatet annorlunda, betydligt varmare dygnet runt. Mycket annat skiljer sig också – landskapet här är plattare, den rödaktiga jorden dominerar, och nu innan regnperioden är det riktigt dammigt och torrt. Denna gången delar jag hus, fritid och upplevelser med en kollega. Vi har rest hit tillsammans och hon kör en s.k. jeep-linje och jag en annan. Vi åker ut på landsbygden till avlägsna byar, ända upp till 70 km härifrån, olika byar varje dag. Vägarna dit är förstas av alla sämsta kvalitet, gropiga, steniga, toppiga formationer med djupa diken, det finns inga gränser för hur det kan se ut. Men det är likväl en njutning att köra iväg ut på landsbygden, på morgonen när ljuset är speciellt och gör grönskan skir och praktfull. Landskapet präglas av den odlade människan, röda jordar som väntar på nyplantering interfolierade av pågående grönska av framför allt majs och sockerrör. Till varje åkerplätt hör en liten hydda av traditionellt snitt med grästak eller den modernare varianten med korrugerad plåt. Det kan också vara ett litet hus med torkade lerväggar som läggs mellan regelverk eller har leran torkats och bränts i form av tegelsten. Och överallt människor som cyklar, promenerar till skolan eller jobbet, bärande vattenkannor, korgar etc. på huvudet, barn som leker, höns som springer fram och tillbaka, små kor och getter som betar längs vägen – ja, tala om levande landsbygd!

Stora behov

Den här positiva bilden behöver jag verkligen ha med mig när jag sen sitter på mottagningen i någon byggnad som den lokala hälsokommittén ställt i ordning. I Nandi Hills dominerade malaria och mag- och hudinfektioner. Här är det malaria, undernäring och HIV/Aids som dominerar. Man räknar med att en tredjedel av befolkningen är HIV-positiv i den här regionen. I min verksamhet ser jag vissa dagar betydligt fler, och det gäller såväl små barn som unga människor som precis börjat få

sina barn. I Siaya finns ett centrum på sjukhuset dit aids-sjuka kan komma för behandling. Men behandlingen kostar och även om avsaknad av pengar egentligen inte ska vara något hinder för behandling, så kostar transporten till centret. För barnen finns ännu ingen behandling här i Siaya utan de

måste ta sig ytterligare 7-8 mil till Kisumu. Till sjukhuset remitterar vi in svårt sjuka patienter när vi tömt ut våra möjligheter att göra mer för dem. Tyvärr tvingas vi konstatera att sjukhuset inte är särskilt välfungerande, om det beror på underbemanning eller dålig ekonomi eller organisation, ja, det är inte så lätt att förstå sig på. Jag och min kollega gjorde ett studiebesök där förra veckan och vi blev rätt förskräckta över standarden. Vår guide, en läkarkollega, blev störd när vi upptäckte att den halvårsgamla flickan som jag skickat in på grund av allvarlig undernäring och möjlig aids-sjukdom, förgående dag, inte blivit föremål för en enda åtgärd. Mamma bad mig ordna så att de fick åka hem så att flickan fick dö hemma. Dog barnet på sjukhuset skulle hon inte kunna åka den s.k. mataton (en slags minibuss) hem med den döda kroppen, det var olagligt, utan skulle behöva tvingas betala en bårtransport hem. Och det hade hon inte pengar till. Kostnaden för sjukhusvistelsen betalades av en släkting. Sjukhuskollegan ingrep och såg till att avdelningsläkaren tog sig an barnet, hon fick blodtransfusion, men mamman skrev ut sig och barnet

och återvände dagen efter till byn där barnet efter ytterligare ett dygn avled.

Fyllda mottagningar

Våra mottagningar är fyllda av tragiska levnadsöden, människor vars liv knappt hunnit börja och redan står inför döden. Men där finns också många som vi faktiskt kan hjälpa och det är väl ett av skälen till att det ändå känns så positivt och angeläget att vara här.

Personalstaben som åker ut i byarna har också numera utökats med s.k. counsellors, en sorts snabbutbildade barfotakuratorer. Dessa har rekryterats bland tolkarna ute i byarna, dvs. de som tolkat för rotary-doktorerna. De har lång sådan erfarenhet och god lokal-känedom samt är kloka och erfarna människor. De tar nu hand om patienter som vi misstänker kan vara HIV-smittade, de tar prover, de informerar och följer upp. De tar också hand om undernärda barn och undervisar mödrarna individuellt samt följer upp. Den 16-åriga skolflickan som kom till mig häromdagen, med diffusa problem från underlivet och som visade sig vara gravid efter första och hitintills enda samlaget i januari, kunde jag hänvisa till counsellorn. Flickan var förtvivlad och förskräckt och kunde få råd och hjälp att hantera situationen.

Sköterskan, som tar hand om medicinerna och portionerar ut dem efter min ordination, kan också bistå med råd och information men hon har ju också omläggningar att sköta och ska vid behov assistera mig. På vissa ställen ska hon också vaccinera småbarnen, kolla upp blivande mödrar och sköta preventivmedelsrådgivningen.

Med i personalgruppen ut är också utbildare av den lokala hälsokommitténs medlemmar. De utbildas i att inventera hälsoläget i området, man räknar latriner, vattenkällor, handikappade personer, aids-sjuka, malarianät osv. En sådan inventering är ju första steget mot förändring och förbättring av hälsosituationen.

Mycket att berätta om

Det finns mycket att berätta om, både stort och smått! Förra gången styrde president Moi, nu är det Kibaki. Tidningen The Nations rubriker tycks inte skilja sig – det handlade om korruption då, det gör det nu också! Samt om hur parlamentsledamöterna hellre förhandlar upp sina egna löner än

bryr sig om folket ute i byarna.

En sak som Kibaki emellertid tagit itu med var minibussarna som är viktiga transportmedel här, de går mellan orterna, och var fruktade på grund av sin dödsföraktande körstil. Dessa matatos hade klasar av passagerare hängande i dörrar och fönster. Detta förbjöds och nu ser det rätt normalt ut. Vad som då växt upp som ett alternativ för kortare sträckor är den s.k. boda-boda-verksamheten. Lär vara importerad från Uganda, som ju ligger nära här. Man köper helt enkelt en cykel och därefter en polstrad pakethållarsits och därmed är man registrerad som boda-boda-affärsrörelse. Så plockar man upp sina passagerare och överallt ser man dessa mini-taxis. Passagerarna är alla kategorier, strikt klädda kontorister och mormödrar på väg till marknaden, kvinnor med barn på ryggen, äldre och yngre, ja alla nyttjar denna miljövänliga transportform.

Mobiltelefonerna har förresten gjort sitt intåg vilket kan ge de märkligaste kontraster. De fallfärdiga skjullängorna som i själva verket är rader av diverse affärer har butik för laddning av mobilbatterier, köp av mobilkort osv. Ute på mottagningarna, när patienterna sitter och väntar under ett träd kan man plötsligt höra en märklig melodisnutt - en mobil som ringer! Det är faktiskt bra täckning här – bättre än vad vi har på landet, i Småland, faktiskt!

Ja, det finns mycket att berätta om, men jag får nog sätta punkt här. Med en särskild och varm hälsning till Röda Kapellet, som skulle gjort sig suveränt som inslag här på den i bokstavlig mening röda landsbygden! Och som jag saknar!

Essie

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Göran Persson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander. Nästa redaktör Gunnar Sandin, 135899.

Manus sänds per e-post till material@veckobladet.info. Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokumentet i format enligt ovan som bilaga. Vill du ha tidningen så skicka e-post till pren@veckobladet.info. Vid utebliven tidning kontakta Göran Persson.
Nästa nummer kommer den 6 maj. tills dess så finns nytt material på <http://veckobladet.info> varje fredag.